

பாடம் 40: திருமணம்

விசுவாசத்தைக் கற்பிப்போருக்கான அறிவுறுத்தல்

அடிப்படை நிலை (9 வயது)	: 1 முதல் 6 கருத்துகளைக் கற்பிக்கவும்
இடைப்பட்ட நிலை (12 வயது)	: 1 முதல் 9 கருத்துகளைக் கற்பிக்கவும்
மேம்பட்ட நிலை (15 வயது)	: 1 முதல் 12 கருத்துகளைக் கற்பிக்கவும்

முந்திய பாடத்தில் இருந்து மீள்பார்வை:

முந்திய சில பாடங்களில், திருநிலைகள் அருளடையாளம் குறித்து நாம் கற்றோம். இந்த பாடத்தில், திருமண அருளடையாளம் குறித்து நாம் கற்போம். திருநிலைகள் அருளடையாளம் மற்றும் திருமண அருளடையாளம் ஆகியவை பணியின் அருளடையாளங்கள் என்று அறியப்படுகின்றன. ஏனெனில் அவை நமக்கு வாழ்வின் வேறுபட்ட நிலைகளைக் கொணர்ந்து, நமக்கே பணி செய்யாமல் மற்றவர்களுக்குப் பணி செய்ய நமக்கு உதவுகின்றன.

தற்போதைய பாடம்:

1. திருமணம் என்பது கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் மட்டுமின்றி, பெரும்பாலான மனித வரலாற்றில் புனிதமானதாகக் காணப்படுகிறது. காலங்கள் தோறும் இருந்து வருகின்ற இயற்கை நிறுவுதலாக திருமணம் இருக்கிறது. இது ஓர் ஆணுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கும் இடையிலான மிக நெருங்கிய ஒன்றிப்பு வடிவமாக எல்லா நேரத்திலும் எல்லா இடங்களிலும் இருந்து வருகிறது. ஒரு திருமணத்தில், ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் ஊழிடை ஆதரவு மற்றும் இனப்பெருக்கம் ஆகிய நோக்கங்களுக்காக ஒருவர் மற்றவரோடுத் தங்களை இணைத்துக் கொள்கின்றனர் என்பது புரிந்துகொள்ளத் தக்கது.

எனினும், திருமணம் என்பது மனிதரால் அன்றி, மாறாக கடவுளால் நிறுவப்பட்டது என்பதைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம்: “கடவுள் தாமே திருமணத்தை ஏற்படுத்தினார்” (கதிம 1603). “பண்பாடுகள், சமூகக் கட்டமைப்புகள், மற்றும் ஆன்மிக மனப்பாங்குகளுக்கு” ஏற்ப அது காலங்கள் தோறும் வேறுபட்ட மாறுபாடுகள் ஊடாகச் சென்றாலும், கடவுள் ஆணையும் பெண்ணையும் உருவாக்கிய பொழுது, அவரே இத்தகைய உறவுநிலையை அவர்களிடையே நிறுவினார். இதன் காரணமாகவே “திருமண ஒன்றிப்பின் மேன்மை எல்லா பண்பாடுகளிலும் இருக்கிறது”.

2. குடும்பமானது நாகரிகத்தின் தொட்டிலாக இருக்கிறது. இது மனிதராகப் இருக்கிறதன் பொருளை மக்கள் கற்கின்ற இடமாகும். இதன் காரணமாகவே, “திருமணமும் குடும்பமும் மிகு மதிப்புள்ள மனித விழுமியங்களைக் கட்டமைக்கின்றன” (பயிலியாரிஸ் கொன்சார்த்தியோ, 1) என்று திருத்தந்தை புனித 2ம் யோவான் பவுல் கற்பிக்கிறார்.

குடும்பத்தை “முதல் இயற்கைச் சமூகமாக” திருச்சபை கருதுகிறது, மேலும் “அதைச் சமூக வாழ்வின் மையமாக வைக்கிறது” (திருச்சபையின் சமூகக் கோட்பாடுகளின் சுருக்கம், 211).

கதிம 2207: “குடும்பம் என்பது சமூக வாழ்வின் தொடக்க நிலையாக இருக்கிறது. இந்த இயல்பான சமூகத்தில் தங்களை அன்பிலும் வாழ்வின் கொடையிலும் வழங்க கணவனும் மனைவியும் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். குடும்பத்திற்குள் உள்ள உரிமைத்துவம், நிலைத்தன்மை, மற்றும் உறவுநிலைகளின் வாழ்வு ஆகியவை சமூகத்தில் சுதந்திரம், பாதுகாப்பு, மற்றும் சகோதரத்துவத்தின் அடித்தளங்களைக் கட்டமைக்கின்றன. ஒரு குழுமமாக இருக்கின்றக் குடும்பத்தில், குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்து, ஒருவர் அறநெறி விழுமியங்களைக் கற்கலாம், கடவுளுக்கு மதிப்பளிக்கத் தொடங்கலாம், மேலும் சுதந்திரத்தை நன்றாகப் பயன்படுத்தலாம். சமூகத்தில் வாழ்வதற்கானப் புகுநிலையாக குடும்ப வாழ்வு இருக்கிறது.”

படைத்தவரின் திட்டத்தில், “தனிநபருக்கும் சமூகத்துக்கும் ‘மனிதராக்குதலின்’ முதன்மை இடமாக” மற்றும் “வாழ்வு மற்றும் அன்பின் தொட்டிலாக” குடும்பம் வழங்கப்படுகிறது என்று திருத்தந்தை புனித 2ம் யோவான் பவுல் கற்பிக்கிறார் (கிறிஸ்திபிதேலெஸ் லாய்ச்சி, 40).

“மனிதகுலத்தின் எதிர்காலம் குடும்பத்தின் வழியாகக் கட்டப்படுகிறது” (பயிலியாரிஸ் கொன்சார்த்தியோ, 86) என்று திருத்தந்தை புனித 2ம் யோவான் பவுல் கூறுகிறார். குடும்பத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் இடையே சிக்கலான உறவுநிலை இருக்கிறது என்பது இந்த

வாக்கியத்தின் பொருளாகும், மேலும் அது இருவழி உறவுநிலையாக உள்ளது. குடும்பத்தில் இருந்து வழிந்தோடும் நன்மை சமூகத்திற்குள் நுழைகிறது. குடும்பம் உடைபடும் பொழுது, சமூகம் ஆபத்துக்கும் சமரசத்திற்கும் உள்ளாகிறது. அதுபோல, நன்றாக ஊட்டி வளர்க்கப்பட்டச் சமூகமும் குடும்பத்தின் எய்துபணியை நிறைவேற்ற உதவுகிறது, இங்கு சமூகத்தில் தவறாகச் செல்வது குடும்பத்தின் மீது எதிர்மறை விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது.

3. கத்தோலிக்கத் திருச்சபைக்கு, மேலே விவரிக்கப்பட்டதை விட கிறிஸ்தவத் திருமணம் மிக மேலானது. இது வெறும் இயற்கை நிறுவதல் என்பதை விட மேலானது. இது கிறிஸ்துவுக்கும் அவரது மணவாட்டியானத் திருச்சபைக்கும் இடையிலான உறவுநிலையின் காண்ப்படும் பிரதிபலிப்பாக இருக்கிறது. ஆகவே, திருமணத்தை மிக முக்கிய உறவுநிலையாக திருச்சபை கருதுகிறது. கிறிஸ்தவத் திருமணத்தில் கிறிஸ்துவின் சீடர்களின் குழுவும் சிறப்பு பொறுப்பு கொண்டுள்ளது. திருச்சபையின் வாழ்வு இயேசுவைச் சுற்றி வருவதால், கிறிஸ்தவத் திருமணம் என்பது திருமணமான இணையரின் அர்ப்பணத்தை, கிறிஸ்துவில் அவர்கள் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை ஊடகமாகப் பகிர்வதற்கும் ஒருசேர அவரது வாழ்வைப் பகிர்வதற்கும் உரித்தாக்குகிறது.

4. இயேசு சிலுவையில் தாம் இறக்கும் முன்பு, “தெத்தேலெஸ்தய்” (இது நிறைவேற்றிற்று) என்று கூறியதாக யோவான் நற்செய்தி பதிவு செய்கிறது. யோவான் நற்செய்தி பதிவு செய்கிறது. இந்த சொல்லை நான்காம் நூற்றாண்டில் புனித எரோனிமுஸ் *கொன்சுமமாத்தம் எஸ்த்* (“இது முழுமையுற்றது”) என்று லத்தீனில் மொழிபெயர்த்தார். சிலுவையில் இயேசு திருச்சபையைத் தம் தூய மணவாட்டியாக ஏற்றார் என்பது இதன் பொருளாகும். சிலுவை, பலியின் இடமாக இருந்ததை விட, கிறிஸ்து மற்றும் அவரது மணவாட்டியின் மஞ்சமாக இருந்தது: ஒரே, தூய, கத்தோலிக்க, மற்றும் திருத்தூதரியத் திருச்சபை.

இதன் காரணமாகவே, “திருமணம் என்பது நமக்கான கடவுளின் அன்பின் வடிவருவாக இருக்கிறது” திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் (2014 ஏப்ரல் 2ல்) கற்பித்தார். கிறிஸ்தவத் திருமணம் என்பது கடவுளின் அன்புக்கான கிறிஸ்தவ இணையரின் சாட்சியமாக இருக்கிறது. கிறிஸ்தவ துணைவர்களின் வழியாகவும், நமக்கானத் தமது அன்பை கடவுள் அன்றாட அடிப்படையில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

5. திருமுழுக்கு பெற்ற இரண்டு நபர்கள் திருமணத்தில் இணையும் பொழுது, அவர்கள் ஒருசேர திரித்துவத்தின் மறைபொருளுக்குள் நுழைகின்றனர், மேலும் தூயநிலைக்கான உலகளாவிய அழைப்பை ஒரு புதிய, தனித்துவமான விதத்தில் வாழ்கின்றனர். அவர்களின் ஒன்றிப்பில், திரித்துவத்தின் வடிவருகளாக அல்லது உருவங்களாக அவர்கள் ஆகின்றனர்.

திரித்துவம் என்பது கடவுளின் *ஒன்றிப்பாக* (குழுவும்) இருக்கிறது. நிறைவான அன்பைப் பகிரும் ஆள்களின் குழுமமாக கடவுள் இருக்கிறார். அதே விதத்தில், மனிதர்களைத் தமது திரித்துவ உறவுநிலைக்குள் கொணர கடவுள் விரும்புகிறார், அதனால் அவரது வாழ்விலும் அவரது நிறைவான அன்பிலும் நாம் பங்குகொள்ள முடியும். தமது நிறைவான அன்பைப் பகிர கடவுள் நமக்கு கொணரும் மிக அடிப்படை வாகனமாகத் திருமணம் இருக்கிறது. இதன் காரணமாகவே, எல்லா திருமணங்களும் (சிறப்பாக, கிறிஸ்தவத் திருமணங்கள்) தூய திரித்துவத்தின் உறுப்பினர்கள் ஒருவர் மற்றவரோடு கொண்டுள்ள உறவுநிலைகளை மாதிரியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

6. திருமுழுக்கு பெற்ற இரண்டு கிறிஸ்தவர்களுக்கு இடையிலான ஒரு உண்மை திருமணம் ஓர் அருளடையாளமாக இருக்கிறது. செல்லத்தக்க விதத்தில் திருமுழுக்கு பெற்ற ஒரு கத்தோலிக்கரல்லாத கிறிஸ்தவருக்கும் ஒரு கத்தோலிக்கருக்கும் இடையிலான திருமணமும் இதில் அடங்கும். ஓர் அருளடையாளத் திருமணத்தில், கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் சிறப்பான விதத்தில் ஏதோவொன்றை கடவுள் செய்கிறார், இது துணைவர்கள் ஒருவர் மற்றவருக்குச் செய்வதன் வழியாக நிகழ்கிறது. ஒருவர் மற்றவருக்கான அவர்களின் அன்பு மற்றும் நம்பகத் தன்மை, மேலும் ஒருவர் மற்றவருக்கான அவர்களின் தியாகங்கள் ஆகியவை அவர்களிடமும் தமது திருச்சபையிடமும் கடவுள் கொண்டுள்ள அன்பு மற்றும் நம்பகத்தன்மையின் மெய்யான குறியீடுகளாக ஆகின்றன. அவர்களின் அருளடையாளத் திருமணத்தை வாழ்வதில், ஒவ்வொரு நபரின் துணைவருக்கான கடவுளின் மீட்புத் திட்டத்தை வாழ்வதில், ஒரு கிறிஸ்தவ இணையர் கடவுளின் இறை வாழ்வில் பங்கு கொள்கின்றனர்.

7. கிறிஸ்தவக் கணவர்களும் மனைவியரும் தங்களது திருமணத்தில், அதாவது, தங்களால் சிறப்பாக இயன்ற விதத்தில் கிறிஸ்துவின் அன்பின் பண்புகளைப் பிரதிபலிக்க ஒரு சிறப்பு

அழைத்தலைக் கொண்டுள்ளனர். தமது திருச்சபைக்கான கிறிஸ்துவின் அன்பு மிகவும் முழுமையானது, அது அவர் அன்பு செய்த தமது மணவாட்டியானத் திருச்சபைக்காக அவரை இறப்புக்குக் கொணர்ந்தது. சிலுவையில் அவரது இறப்பு, மன்னிக்கின்ற, ஒப்புரவாக்குகின்ற, மற்றும் வாழ்வளிக்கின்ற அவரது அன்பைப் பிரதிபலிக்கிறது. ஆகவே, திருச்சபையில் கிறிஸ்துவின் பலிபீடத்திற்கு முன்பு கிறிஸ்தவர்கள் திருமணம் செய்யும் பொழுது, ஒருவர் மற்றவருக்கான அதே அன்பு மற்றும் தியாக வாழ்வுக்குத் தாங்கள் அழைக்கப்பட்டுள்ளதை அவர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும், ஏனெனில் பலிபீடமானது தமது திருச்சபைக்கான கிறிஸ்துவின் அன்பையும் தியாகத்தையும் பிரதிபலிக்கிற இடமாக உண்மையில் இருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் அன்பையும் தியாகத்தையும் காணப்படும் விதத்தில் பிரதிபலிக்கிறத் திருமண வாழ்வை வாழ்வதில், இந்த திருமணமானக் கிறிஸ்தவ இணையர் மனித சமூகத்தில் கிறிஸ்துவின் அன்புக்கும் வாழ்வுக்கும் குறியீடுகளாக ஆகின்றனர். இந்த விதத்தில், கிறிஸ்தவ இணையர் தங்களையும் தாண்டிய ஒன்றை தங்களது திருமணம் குறிக்கிறது, மேலும் கணவன் மனைவியாக வாழ்வது மெய்யாகத் தங்களைப் பற்றியது மட்டுமன்று என்பதை எப்பொழுதும் அறிந்திருக்க வேண்டும். இன்னுமதிகமாக, திருமணமான இன்றைய நவீன இணையர் நடுவே நிலவுகின்ற அகம்சார் உணர்வுநிலைகளால் அவர்களின் திருமண ஒன்றிப்பு வரையறுக்கப்படக் கூடாது. இது உலகில் அவர்களின் சிறப்பு திருத்தாதுவதாக இருக்கிறது.

யூமனாய் வீத்தே, 9: “இந்த அன்பு எல்லா மனித முழுமையை விட மேலானது, உணர்வு மற்றும் ஆவியின் ஒரு கூட்டாக இருக்கிறது. இயற்கை உள்ளுணர்வா அல்லது உணர்ச்சிசார் உந்துதலா என்ற கேள்வியில் இது இல்லை. இது எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஒரு சுதந்திர விருப்பத்தின் ஒரு செயலாகவும் உள்ளது, அன்றாட வாழ்வின் இன்பங்களிலும் துன்பங்களிலும் பிழைத்திருப்பதில் மட்டுமின்றி, ஆனால் வளர்வதிலும் அதன் நம்பிக்கை இருக்கிறது, அதனால் கணவனும் மனைவியும் ஒரு விதத்தில் ஒரே இதயமாகவும் ஒரே ஆன்மாவாகவும் ஆகின்றனர், மேலும் ஒருசேரத் தங்கள் மனித நிறைவினை அடைகின்றனர்.

இந்த அன்பு முழுமையானதாக இருக்கிறது -- இந்த மிகச் சிறப்பான ஆள்சார் நட்புறவின் வடிவத்தில், காரணமற்ற எதிர்பார்ப்புகளை அனுமதிக்காமலும் தங்கள் சொந்த ஏதுமையை மட்டும் சிந்திக்காமலும், கணவனும் மனைவியும் தராளமாக அனைத்தையும் பகிர்கின்றனர். தமது பங்களாளரை (துணைவரை) மெய்யாக அன்பு செய்கிறவர், தாம் பெறுகிறவற்றுக்காக மட்டுமின்றி, ஆனால் அந்த பங்களாளரின் சொந்த நலனுக்காகவும் அவரை அன்பு செய்கிறார், தம்மையே கொடையாக மற்றவருக்கு அளிப்பதில் அவரை வளப்படுத்த இயலும்.

திருமண அன்பு மற்ற அனைத்திலும் நம்பகமானதாக, தனித்துவமானதாக, மேலும் இறப்பு வரையிலும் இருக்கிறது. இவ்வாறுதான் கணவனும் மனைவியும் அந்நாளில், தாங்கள் செய்கிறதை முழுமையாக அறிந்து, திருமணத்தில் தங்களை ஒருவர் மற்றவருக்குத் தரச் சுதந்திரமாக வாக்குறுதி அளித்தனர். சில நேரங்களில் கணவன் மனைவியின் இந்த நம்பகத் தன்மை இடர்பாடுகளை வழங்கினாலும், அது சாத்தியமற்றது என்று நிலைநாட்ட எவருக்கும் உரிமையில்லை; மாறாக, அது எப்பொழுதும் மதிப்புக்கும் கண்ணியத்துக்கும் உரியது. எண்ணற்றத் திருமணமான இணையர்களின் எடுத்துக்காட்டு, இந்த நம்பகத்தன்மை திருமணத்தின் இயல்போடு இணைந்தது என்பதை மட்டுமின்றி, அது ஆழ்ந்த மற்றும் நீடித்த மகிழ்ச்சியின் ஆதாரமாக இருக்கிறதையும் எண்பிக்கிறது.”

யூமனாய் வீத்தே, 25: “... கிறிஸ்தவக் கணவர்களும் மனைவியரும் கிறிஸ்தவ வாழ்வுக்கானத் தங்களது அழைத்தலில் கவனமாக இருக்க வேண்டும், அவர்களது திருமுழுக்கில் பெறப்பட்ட இந்த அழைத்தல், திருமண அருளடையாளத்தால் புதிதாக உறுதி செய்யப்படுவதுடன் மேலும் அதிகமாக வெளியாக்கப்படுகிறது. இந்த அருளடையாளத்தால் அவர்கள் வலுவூட்டப் பெற்று, அவர்களது கடமைகளின் நம்பகமான நிறைவேற்றலுக்கு அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றனர் என்று கூறலாம். இவ்வாறு தங்களது அழைப்பின் முழுமையை அவர்கள் உய்த்துணர்ந்து, உலகின் முன்பாக கிறிஸ்துவுக்கு சாட்சிகளாகி சாட்சியம் பகர்கின்றனர்.”

8. திருமணம் நிரந்தரமாக இருக்கிற நோக்கமுள்ளது என்பது கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் புரிதலாகும், இறப்பால் பிரிக்கப்படும் வரை திருமணமான இணையரின் செல்லுந்தன்மை தொடர்ந்திருக்கும் என்பது இதன் பொருளாகும். செல்லத்தக்க அருளடையாளத் திருமணத்தின் பிணைப்பு, சிறப்பாக, முறிவுபடாது.

கத்திம 2364: “திருமணமான இணையர் ‘கடவுளால் நிறுவப்பட்டு, அவரது விதிகளால் ஆளப்படுகின்ற வாழ்விலும் அன்பிலும் நெருக்கமானப் பங்களித்துவத்தை’ ஏற்படுத்துகின்றனர்;

‘அது மணவாழ்வின் உடன்படிக்கையில், அதாவது, அவர்களின் மாற்றவியலாத ஆள்சார் இசைவில் வேருன்றியுள்ளது.’ இருவரும் தங்களைத் திட்டவட்டமாகவும் முழுமையாகவும் ஒருவர் மற்றவருக்கு கொடுக்கின்றனர். அவர்கள் இனிமேல் இருவர் அல்லர்; தற்போதில் இருந்து அவர்கள் ஒரே உடலை உருவாக்குகின்றனர். அவர்கள் சுதந்திரமாகச் செய்துள்ள உடன்படிக்கை, அதைத் தனித்துவமான முறிவுபடாததாகப் பாதுகாக்கின்றக் கடமையை துணைவர்கள் மீது சுமத்துகிறது. ‘கடவுள் இணைத்ததை, மனிதர் பிரிக்காதிருக்கட்டும்.’”

திசு 1056: “திருமணத்தின் இன்றியமையாதப் பண்புகளாக ஒருமையும் முறிவுபடாததன்மையும் இருக்கின்றன, அவை அருளடையாளத்தின் காரணமாக கிறிஸ்தவத் திருமணத்தில் சிறப்பு உறுதித்தன்மை பெறுகின்றன.”

9. திருமணத்திற்கானக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் வரையறை குறிப்பாக, ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்து, அவர்களைக் கத்தோலிக்கர்களாக வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் ஒன்றிக்கிறதாக ஒழுங்கமைக்கப் பெற்றுள்ளது. ஒருவர் மற்றவரைத் திருமணம் செய்ய விரும்பும் இரு தரப்பினரும் ஒன்றுதல் உறவினில் ஈடுபட்டு, அவர்களது ஒன்றிப்பினால் இனப்பெருக்கம் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள்.

திசு 1055: “திருமண உடன்படிக்கையால், ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் தங்களிடையே ஒரு பங்காளித்துவத்தை வாழ்நாள் முழுவதற்கும் நிறுவுகின்றனர், துணைவர்களின் நன்மைக்கான இயல்பிலும், வாரிசுகளின் உருவாக்கம் மற்றும் கற்பித்தலிலும் ஒழுங்கு பெற்றுள்ள அது, திருமுழுக்கு பெற்றவர்களுக்கு இடையிலான அருளடையாள மாண்புக்காக ஆண்டவராகிய கிறிஸ்துவால் எழுப்பப்பட்டுள்ளது.”

கதிம 1601: “திருமண உடன்படிக்கையால், ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் தங்களிடையே ஒரு பங்காளித்துவத்தை வாழ்நாள் முழுவதற்கும் நிறுவுகின்றனர், துணைவர்களின் நன்மைக்கான இயல்பிலும், வாரிசுகளின் உருவாக்கம் மற்றும் கற்பித்தலிலும் அது ஒழுங்கு பெற்றுள்ளது; திருமுழுக்கு பெற்ற நபர்களுக்கு இடையிலான இந்த உடன்படிக்கை ஓர் அருளடையாள மாண்புக்காக ஆண்டவராகிய கிறிஸ்துவால் எழுப்பப்பட்டுள்ளது.”

கதிம 2366: “இனவளமுட்டல் ஒரு கொடையாக, திருமணத்தின் முடிவாக இருக்கிறது, மணவாழ்வின் அன்பு இயல்பாகவே கனிதருவதாக இருக்க வேண்டும். துணைவர்களின் ஊழடை அன்பில் சேர்க்கப்படும் ஒன்றாக, வெளியில் இருந்து ஒரு குழந்தை வராதது, ஊழடை கொடுத்தலின் ஆழத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்து, அதன் கனியாகவும் நிறைவாகவும் வருகிறது. ஆகவே ‘வாழ்வின் பக்கத்தில் இருக்கிற’ திருச்சபை, ‘ஒவ்வொரு திருமணச் செயலும் மனித வாழ்வின் இனப்பெருக்கத்தில் ஒழுங்கமைக்கப் பெறுவது அவசியமாகிறது’ என்று கற்பிக்கிறது. ‘கடவுளால் நிறுவப்பட்ட பிரிக்கவியலாத இணைப்பின் அடிப்படையில், திருமணச் செயலின் பேறுரிமைகளான ஒன்றுதல் மற்றும் இனப்பெருக்கத் தனிச்சிறப்பை, மனிதர் தமது சொந்த முயற்சியால் முறிக்கக்கூடாது என்ற இந்த குறிப்பிட்டக் கோட்பாடு, பல தருணங்களில் ஆசிரியத்தால் விளக்கியுரைக்கப் பெற்றுள்ளது.”

கதிம 2367: “வாழ்வை வழங்க அழைக்கப்பட்டத் துணைவர்கள், கடவுளின் தந்தைமையிலும் படைப்பாற்றலிலும் பங்கு கொள்கின்றனர். “திருமணமான இணையர் மனித வாழ்வைக் கடத்துகிறது மற்றும் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு கல்வியளிக்கிறதைத் தங்களது சரியான எய்துபணியாகக் கொள்ள வேண்டும்; அவர்கள் படைப்பாளரான கடவுளின் அன்போடு ஒத்துழைக்க, ஒரு விதத்தில், அதன் விளக்குநர்களாக இங்கு இருக்கின்றனர் என்பதை உய்த்துணர வேண்டும். அவர்கள் மனித உணர்வோடும் கிறிஸ்தவப் பொறுப்போடும் இந்த கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும்.”

கதிம 2369: “ஒன்றுதல் மற்றும் இனப்பெருக்கம் ஆகிய இரண்டு இன்றியமையாத அம்சங்களையும் காப்பாற்றி வருவதில், உண்மை ஊழடை அன்பு மற்றும் மனிதரின் மேலான அழைத்தலான பெற்றோர்த்துவத்தை நோக்கிய அதன் சார்பு என்ற முழுமையில் மணவாழ்வின் செயல் பாதுகாக்கப்படுகிறது.”

கதிம 2373: “புனித மறைநூலும் திருச்சபையின் மரபும், கடவுளின் ஆசியின் குறியீட்டையும் பெற்றோர்களின் தாராளத்தையும் பெரிய குடும்பங்களில் காண்கின்றன.”

யூமனாய் வீத்தே, 9: “...இந்த அன்பு இனவளமுட்டுவதாக இருக்கிறது. இது முழுமையாக கணவன் மனைவியின் அன்பு பரிமாற்றத்திற்குக் கட்டுப்பட்டதன்று; அதையும் தாண்டி புதிய வாழ்வைக் கொணர்வதற்குத் திட்டமிடுகிறது. ‘திருமணமும் மணவாழ்வின் அன்பும் அவற்றின் இயல்பில் இனப்பெருக்கம் மற்றும் குழந்தைகளுக்குக் கல்வியளித்தலை நோக்கிச் செல்கிறது. குழந்தைகள் மெய்யாகவே திருமணத்தின் உச்சக் கொடையாக இருக்கின்றனர், மேலும் தங்கள் பெற்றோர்களின் நலனில் உயர்ந்த படிநிலையில் பங்களிக்கின்றனர்.”

10. தங்களது திருமண வாழ்வின் கனியாக ஓர் இணையர் பெறுகின்றப் பெரிய வெகுமதியாக குழந்தைகள் என்ற கொடை இருக்கிறது. மனிதகுலம் “கனிதரவும் பெருகவும்” (தொநூ 1:28) கடவுள் தந்த இசைவாணை, அவர் தமது படைப்பு வேலையில் பங்குபெற மனிதருக்கு விடுத்த அழைப்பாக இருக்கிறது.

கவ்தியும் எத் ஸ்பெஸ், 50: “திருமணமும் மணவாழ்வின் அன்பும் அவற்றின் இயல்பிலேயே குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தல் மற்றும் கல்வியளித்தலை நோக்கி திருநிலைப்படுத்தப் பெறுகிறது. குழந்தைகள் மெய்யாகவே திருமணத்தின் உச்சக் கொடையாக இருக்கின்றனர், மேலும் தங்கள் பெற்றோர்களின் நலனில் மிகப் பெருமளவில் பங்களிக்கின்றனர். ‘மனிதன் தனியாக இருப்பது நல்லதன்று’ (தொநூ 2:18) என்று கூறிய கடவுள் தாமே, ‘தொடக்கத்தில் மனிதரை ஆணும் பெண்ணுமாகப் படைத்தார்’ (மத் 19:4), தமது படைப்பு வேலையில் மனிதர் சிறப்பாகப் பங்கேற்க விரும்பி, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஆசி வழங்கி, கூறினார்: ‘பலுகிப் பெருகுங்கள்’ (தொநூ 1:28). ஆகவே, திருமணத்தின் மற்ற நோக்கங்களை குறைவாகக் கருதாத வேளையில், மணவாழ்வின் அன்பின் உண்மை செயலாக்கம், மற்றும் அதிலிருந்து விளைகின்ற குடும்ப வாழ்வின் முழுப் பொருளும், இந்த இலக்கைக் கொண்டுள்ளது: அதாவது படைத்தவர் மற்றும் மீட்பரின் அன்போடு ஒத்துழைப்பதற்கு, இந்த இணையர் உறுதியான இதயங்களோடு தயாராக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் வழியாக அவர் தமது சொந்தக் குடும்பத்தை நாளுக்கு நாள் பெரிதாக்கி வளப்படுத்துவார்.

பெற்றோர்கள் மனித வாழ்வைக் கடத்துகிறது மற்றும் அது கடத்தப்பட்டக் குழந்தைகளுக்கு கல்வியளிக்கிற பணியைத் தங்களது சரியான எய்துபணியாகக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் படைப்பாளரான கடவுளின் அன்போடு ஒத்துழைக்கிறவர்களாக, அந்த அன்பைப் பேசி, விளக்குகிறவர்களாக இங்கு இருக்கின்றனர் என்பதை உய்த்துணர வேண்டும். இவ்வாறு அவர்கள் மனித மற்றும் கிறிஸ்தவப் பொறுப்புணர்வோடு தங்கள் பணியை நிறைவேற்றுவர்...”

கவ்தியும் எத் ஸ்பெஸ், 52: குடும்பம் என்பது ஆழ்ந்த மனிதத்தின் ஒருவிதப் பள்ளியாக இருக்கிறது. ஆனால் அது தனது வாழ்வு மற்றும் எய்துபணியின் முழு மலர்ச்சியை அடைய வேண்டுமெனில், மனங்களின் கனிவான ஒன்றிப்பும், இணையர்களின் இணைந்த விவாதமும், மேலும் தங்களது குழந்தைகளின் கல்வியில் பெற்றோர்களின் கடுமையான ஒத்துழைப்பும் அதற்கு தேவைப்படுகிறது. தந்தையின் செயல்பாடுள்ள நிகழ்மை அவர்களின் உருவாக்கத்தில் மிகப் பயனளிக்கிறது. குழந்தைகளுக்கு, சிறப்பாக அவர்களில் இளையோருக்கு, இல்லத்தில் அவர்களின் தாயின் அக்கறைத் தேவைப்படுகிறது. அவரது இந்த இல்லம்சார் வகிநிலை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், இருந்தாலும் அதற்காக பெண்களின் சட்டப்பூர்வ சமூக வளர்ச்சியை குறைத்து மதிப்பிடக்கூடாது.

11. திருமணமான இணையர் தங்களது உறவுநிலைகளில் தவறாதிருப்பர் என்பது இதன் பொருளன்று. ஆனால் “உடல், உணர்ச்சி, அறிவு மற்றும் ஆன்மிகம் சார்ந்த எல்லா மட்டங்களிலும் ஒருவர் மற்றவரோடு அதிகமான ஒன்றிப்பிற்குள்” இணையர் வளர்வதற்கு திருமண வாழ்வு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது (பமிலியாரிஸ் கொன்சார்த்தியோ, 19).

12. கவ்தியும் எத் ஸ்பெஸ், 52: “...துணைவர்கள் தாமே, வாழும் கடவுளின் உருவத்தில் படைக்கப்பட்டு, ஆள்களின் அதிகாரப்பூர்வ மாண்பை அனுபவிக்கின்றனர், ஒருவர் மற்றவரோடு சமமானப் பற்றன்பிலும், மனதின் ஒத்திசைவிலும், ஊடிடைப் புனிதப்படுத்தும் பணியிலும் சேர்ந்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு, தங்களது அழைத்தலின் தியாகங்கள் மற்றும் இன்பங்கள் வழியாகவும், தங்களது நம்பகமான அன்பின் வழியாகவும் வாழ்வின் மூலமாக இருக்கிற கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகின்றனர், தமது இறப்பிலும் மீண்டும் வாழ்வுக்கு உயிர்த்ததிலும் ஆண்டவர் இந்த உலகிற்கு வெளிப்படுத்திய அன்பின் மறைபொருளின் சாட்சிகளாகத் திருமணமான மக்கள் ஆகலாம்.”